Hyper-V használata

Tartalomjegyzék

Tartalomjegyzék

Elmélet	
Hyper-V fogalmak	1
Mire használjuk?	
Hogyan engedélyezzük?	
Gyakorlat	
Kezelőfelület részei	5
Virtuális Gép Létrehozása	8
Kiegészítés: Belső kapcsoló létrehozása	11
Virtuális Gép Exportálása	15
Virtuális Gép Megosztása	16
Virtuális Gép Importálása	18
Gyakorlási lehetőség	22
Források	22

Elmélet

Hyper-V fogalmak

A Hyper-V a Microsoft által fejlesztett virtualizációs szoftver, ami az új Windows operációs rendszerekben megtalálható. Néhány fontos fogalom, illetve tudnivaló a témával kapcsolatban:

Virtual Machine(VM): Virtuális gép

Virtual Machine Management: A Hyper-V lehetővé teszi a virtuális gépek létrehozását, indítását, leállítását és kezelését. A felhasználók különböző konfigurációkat állíthatnak be, például processzorok számát, memória mennyiségét, virtuális merevlemezeket és hálózati beállításokat.

Hypervisor: Hyper-V egy típus-1 hipervizor, vagyis egy közvetlenül a hardveren futó virtualizációs réteg. Ez lehetővé teszi a VM-ek számára a közvetlen hozzáférést a hardveres erőforrásokhoz, ami hatékonyabbá és gyorsabbá teszi a virtualizációt.

Snapshot és Cloning: A Hyper-V lehetővé teszi a virtuális gépek snapshot (pillanatkép) készítését, amely egy adott időpillanatban az összes konfigurációt és adatokat rögzíti. Ezekből a snapshotokból később vissza lehet állítani a VM-et az adott állapotba. Emellett a VM-ek

könnyen klónozhatók, így gyorsan lehet létrehozni azonos konfigurációval rendelkező VM-eket.

Integráció a Windows Ökoszisztémával: A Hyper-V szorosan integrált a Windows rendszerekkel és eszközökkel, mint például a Windows Server Manager vagy a Hyper-V Manager. Emellett támogatja a Windows és Linux operációs rendszerek virtualizációját is.

Mire használjuk?

A Hyper-V lehetővé teszi a virtuális gépek (VM-ek) létrehozását és kezelését, és támogatja a Windows és más operációs rendszerek virtualizációját.

Szerver Virtualizáció: Az egyik leggyakoribb felhasználási mód a szerverek virtualizációja. A Hyper-V lehetővé teszi, hogy egyetlen fizikai szerveren több virtuális gépet futtasson, ami hatékonyabban hasznosítja a hardveres erőforrásokat és könnyebben skálázhatóvá teszi a szolgáltatásokat.

Teszt- és Fejlesztőkörnyezet: A Hyper-V kiválóan alkalmas fejlesztőkörnyezetek létrehozására. Virtuális gépek segítségével különböző operációs rendszereken és konfigurációkon lehet tesztelni és fejleszteni szoftvereket anélkül, hogy azokat fizikai gépeken kellene telepíteni.

Operációs Rendszer Tesztelés: A Hyper-V hasznos lehet új operációs rendszerek vagy frissítések tesztelésére. Virtuális gépeken különféle rendszereket lehet futtatni anélkül, hogy meg kellene változtatni a fizikai hardvert.

Alkalmazások Virtualizációja: Az alkalmazásokat is lehet virtualizálni a Hyper-V segítségével. Ez lehetővé teszi az alkalmazások szigetelését és könnyű elosztását különböző virtuális gépek között.

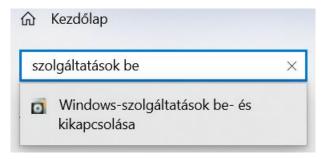
Vészhelyzet- és Biztonsági Másolatok: A Hyper-V lehetőséget biztosít a virtuális gépek biztonsági másolatainak készítésére és visszaállítására. Ezáltal gyorsan helyreállíthatók a rendszerek vészhelyzetek esetén vagy akár a rendszerhiba után is.

Hogyan engedélyezzük a Hyper-V-t?

• A startmenüre kattintva a keresőbe írjuk be az Alkalmazások és Szolgáltatásokat

 Nyissuk meg és a bal felső sarokban található keresőt és írjuk be a Windowsszolgáltatások be- és kikapcsolását

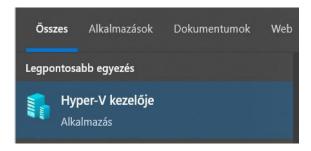
• Keressük ki a Hyper-V fület, engedélyezzük mindet

• Lentebb görgetve engedélyezzük a Windows tesztkörnyezetet is.

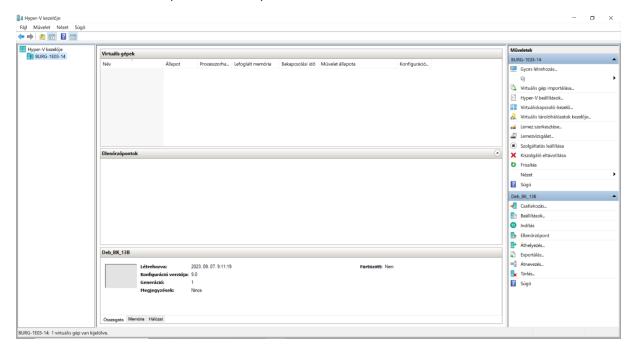
 Amint ezek feltelepültek indítsuk újra a számítógépet. Újraindítás utána meg is találhatjuk a Hyper-V-t

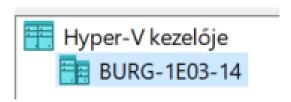
Gyakorlat

Kezelőfelület részletei

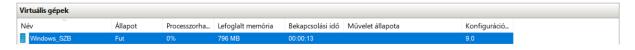
Az alkalmazás első megnyitásakor ez a kép fogad minket. Habár elsőnek sok információt láthatunk, tüzetesebben átnézve szépen értelmet nyer minden.

 Baloldalt láthatjuk a Hyper-V Kezelőjét, alatta az elérhető fizikai számítógépeket, amikre tudjuk a virtuális gépeket telepíteni.

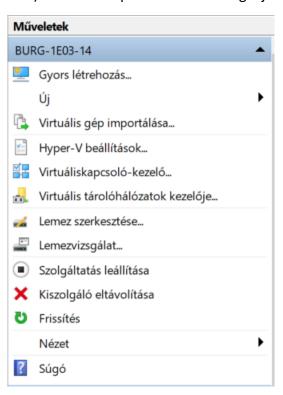
• A Virtuális gépek fül alatt találhatjuk a Virtuális gépeket, és egyéb szükséges adatokat róla. (Állapot, Processzorhasználat, Lefoglalt memória, Bekapcsolási idő, Művelet állapota, Konfiguráció Verziója).

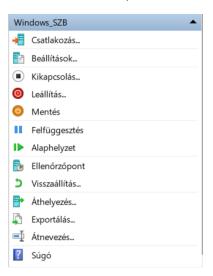
• Az ellenőrzőpontok alatt láthatjuk a VM-ről készített ellenőrzőpontokat. Ezek arra szolgálnak, hogy egy adott állapotot elmentsünk. Ezt szükség estén (esetleges meghibásodások estén) visszaállíthatjuk.

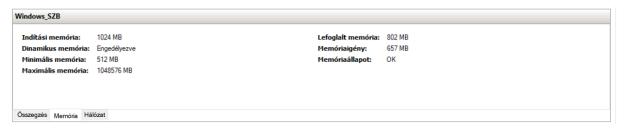
 Jobb oldalt pedig a műveleti központban láthatjuk, miket csinálhatunk a kiszolgálón. Itt hozhatunk létre új virtuális gépet (Új -> Virtuális gép) és merevlemezt (Új -> Virtuális Merevlemez). Itt tudunk továbbá virtuális kapcsolókat is létrehozni (Alapértelmezett kapcsoló: Default Switch). A további opciók nevükben taglalják funkciójukat.

 A gépadatok menüpont egy létrehozott virtuális gép kiválasztását követően jelenik meg, innen tudjuk vezérelni a különböző, képen látható folyamatokat.

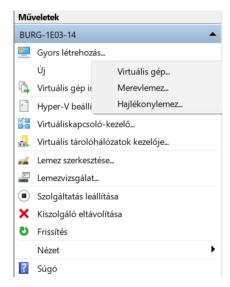

• A részletek menüpont alatt találhatunk néhány információt ellenőrzés szempontból. Meg tudjuk nézni a memória használatát illetve a hálózati adatokat is.

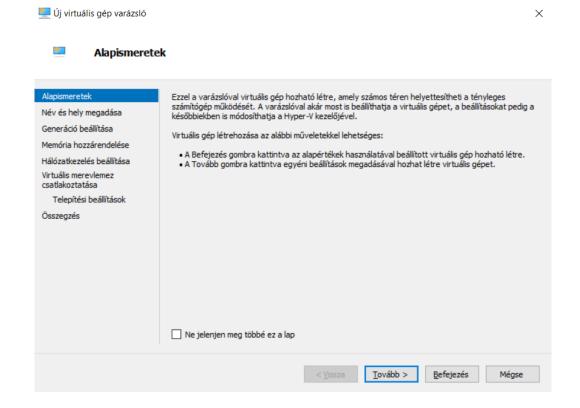

Virtuális Gép Létrehozása

- Hyper-V-ben a virtuális gép létrehozása igazán egyszerű. Viszont mielőtt nekilátnánk, fontos hogy néhány dolgot megnézzünk, mielőtt hozzáfogunk:
  - Számítógépünk specifikációja alkalmas-e a telepíteni kívánt VM futtatására
  - Mennyi memória található a gépben, illetve a szükséges programok mennyi memória használattal rendelkeznek
  - Háttértárunk mennyi szabad hellyel rendelkezik
- A műveleti központban kattintsunk az Új -> Virtuális Gép... fülre. Ekkor feljön az Új Virtuális gép varázsló

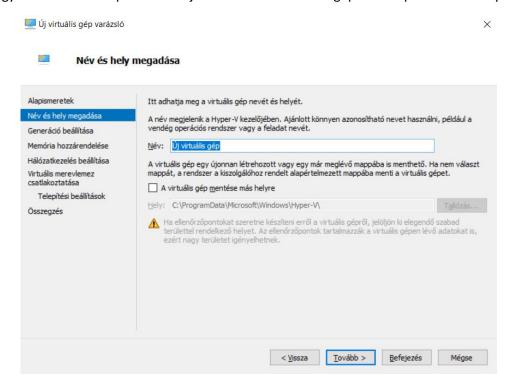
 Első ablakon láthatjuk az alapismereteket, ahol egy kis alap információt kapunk a létrehozásról. Kattintsunk a tovább gombra!

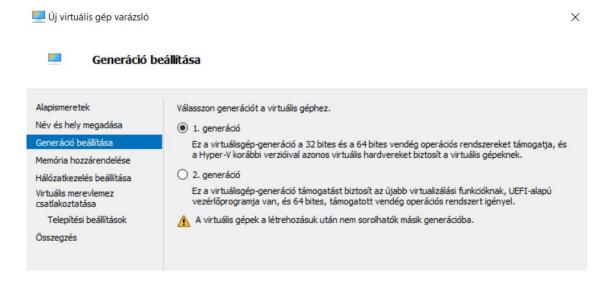
- Név és hely megadása. Itt beállíthatjuk a Virtuálisgép nevét. Ilyenkor célszerű olyan nevet megadni, amiről feltudjuk ismerni azt, hogy:
  - o Milyen operációs rendszer fut a gépen
  - Ha többen dolgozunk egy adott gépen, esetlegesen a monogramunkat is írjuk bele
  - Kliens vagy szerver szerepben szeretne szerepelni

Példa a név megadásra: Windows11 Kliens SZB

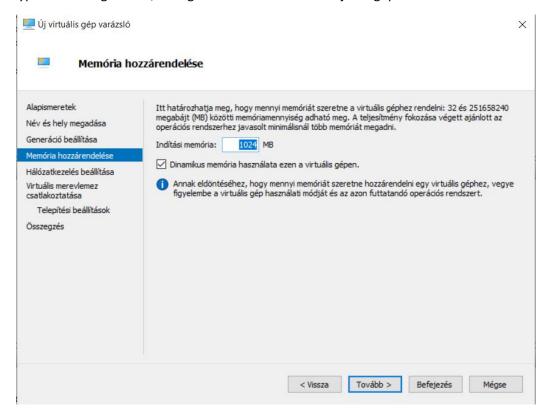
Ugyanebben a menüpontban tudjuk kiválasztani virtuális gépünk telepítésének a helyét.

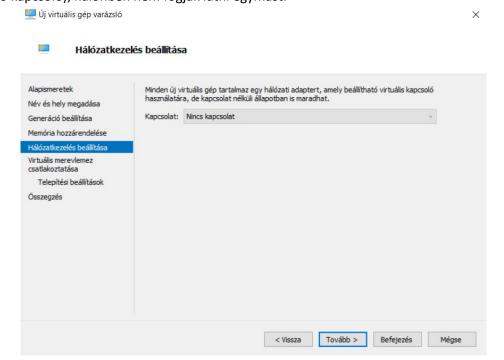
 Generáció beállítása menüpont alatt tudjuk kiválasztani a processzor típusát. A beállítás mellett kaphatunk egy rövid leírást, hogy milyen esetben használjuk az adott processzor típusokat. Fontos megjegyezni, hogy ha kliensnek Windows 11-et szeretnénk telepíteni, akkor az csak 2. generációs processzorral fog működni.

• Memória hozzárendelésénél mint a nevéből következtethető, a VM-nek a memóriáját állíthatjuk be. Alapértelmezetten az érték 1024 MB. Ezt óvatosan kell megválasztani, mivel használat közben ezt a Hyper-V a virtuális gépnek fogja dedikálni. A Dinamikus memória használatát akkor kapcsoljuk be, ha rendelkezünk a megfelelő RAM mennyiséggel, hogy a Hyper-V szükség esetén, a megadott értéknél többet adjon a gépünknek.

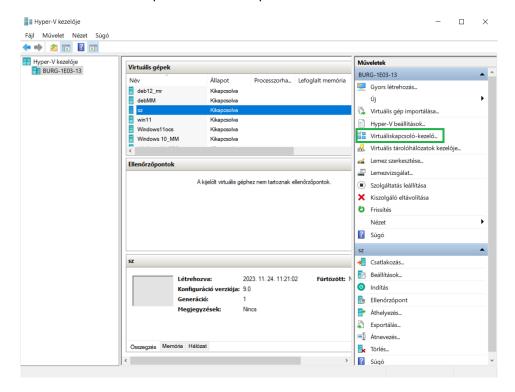

 Hálózatkezelés beállításainál a kapcsolatokat tudjuk beállítani. Fontos, hogy ha szervert és klienst kapcsolunk össze akkor ugyanazon a kapcsolón legyen (Default Switch vagy egy saját belső kapcsoló), különben nem fogják látni egymást.

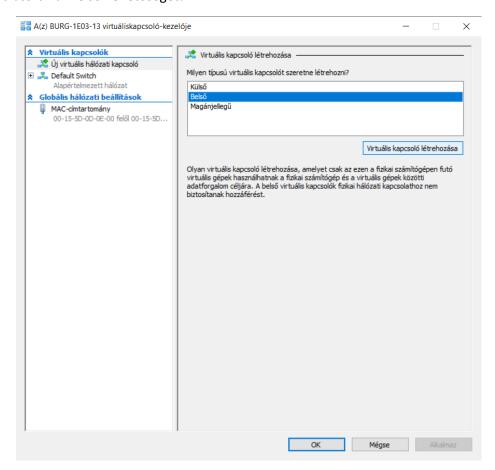

Kiegészítés: Belső kapcsoló létrehozása

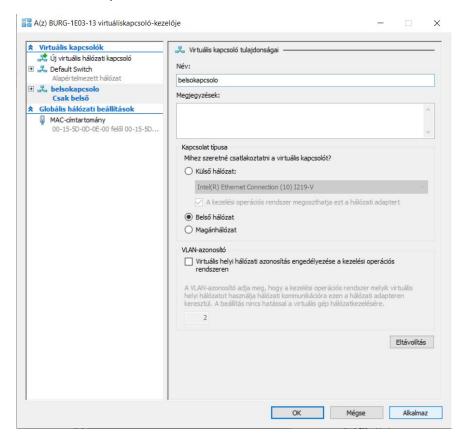
• Kattintsunk a 'Virtuáliskapcsoló-kezelő...' opcióra!

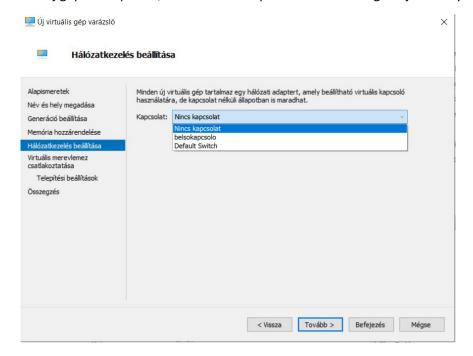
Válasszuk a 'Belső' lehetőséget!

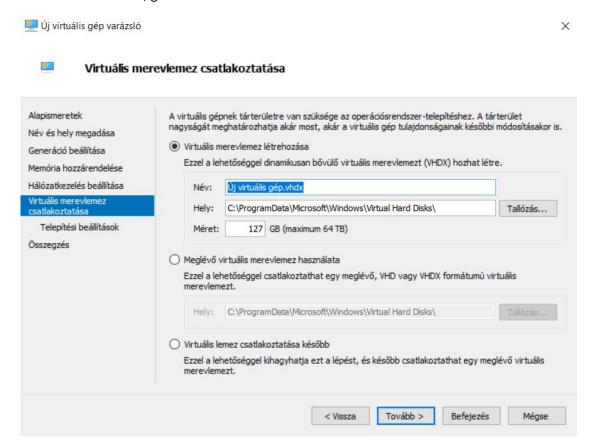
• Nevezzük el a belsőkapcsolónkat!

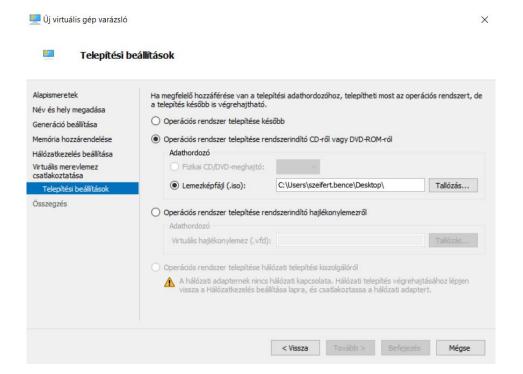
• Ezután ha új gépet telepítünk, a létrehozott kapcsolónkat már megtaláljuk a helyénél.

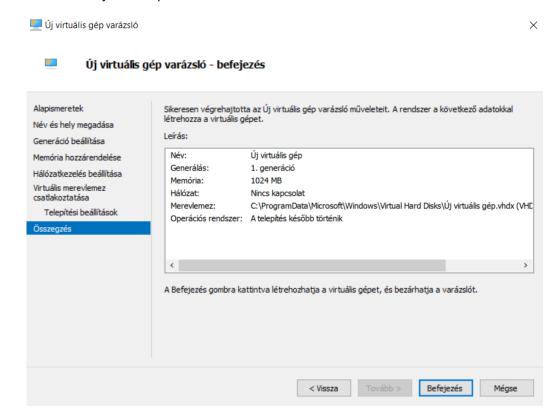
 Következő menüpontban beállítjuk a merevlemezt. Itt létrehozhatunk új virtuális lemezt, ha teljesen tiszta, új géppel szeretnénk kezdeni. Méretnek ajánlatos annyit adni, amit pont kitudunk használni, gondolva a későbbi bővítésre.

 Utolsó előtti menüpontban pedig beállítjuk azt, hogy mi legyen a telepítő, amiről települni fog a számítógépünk.

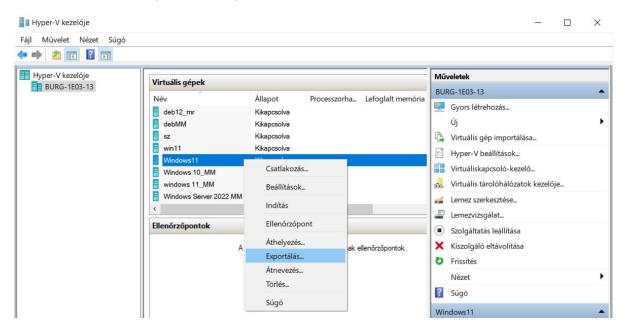

 Összegzés alatt pedig megnézhetjük, hogy miket állítottunk be, ez egy egyfajta ellenőrzés, mielőtt elindítjuk a telepítést.

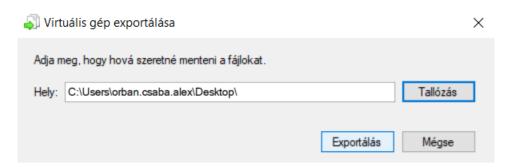

Virtuális gépek exportálása

Kattintsunk a képen látható opcióra!

• Ezután tallózzuk ki a gépünk mappáját arra a helyre, ahol tárolni szeretnénk!

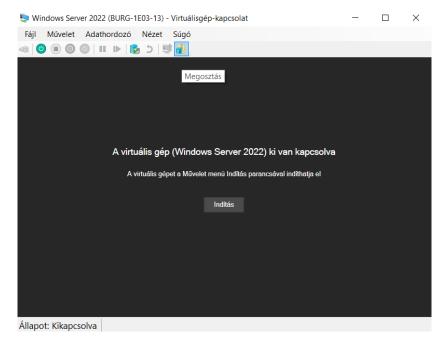

Jelen esetben én az Asztalt adtam meg, így látható, hogy a megadott helyen meg is jelent a gépünk mappája, amiből importálni tudunk. A következő részben ki fogunk térni az importálásra részletesebben. Érdemes észben tartani, hogy a Hyper-V nem fog nekünk sem felugró ablakban, sem máshogy jelezni arról, hogy az exportálás befejeződött, ezért hasznos az Asztalt kitallózni, így jó ablak elhelyezéssel láthatjuk, hogyha megjelenik az Asztalon a gépünk mappája.

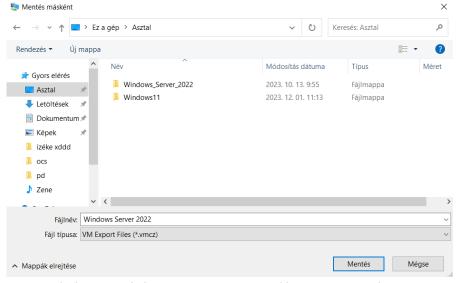

Virtuális gépek megosztása

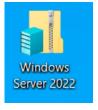
• Egy virtuális gépet meg is tudunk osztani, nem csak exportálásra van lehetőség. Ehhez nyissunk meg a Hyper-V-ben egy virtuális gépet, majd felül kattintsunk a megosztás ikonra.

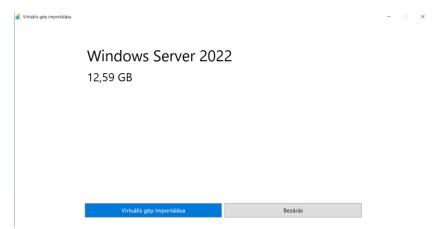
• Ezek után válasszuk ki, hogy hová szeretnénk exportálni. Ha ezzel megvagyunk, kattintsunk a mentés gombra.

 Figyelem: a mentés folyamatáról nem kapunk semmi féle visszaigazolást, kövessük figyelemmel a kiválasztott helyet. Amint megjelenik ott a .vmcz kiterjesztésű fájl, onnan tudjuk, hogy végbement a folyamat.

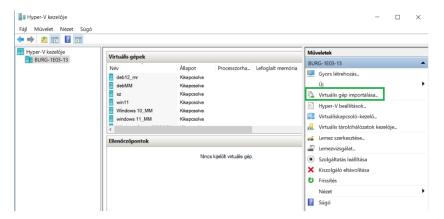

• Ha elkészült a tömörített állományunk, dupla bal kattintással nyissuk meg, majd kattintsunk az importálás gombra.

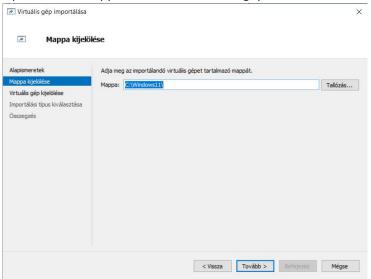

Virtuális gépek importálása

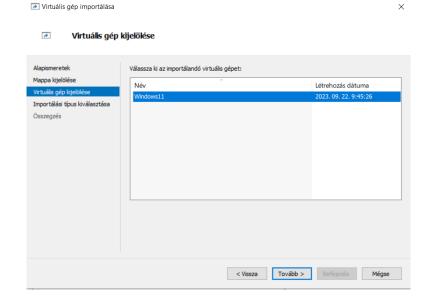
• Első lépésként kattintsunk a zölddel bekeretezett 'Virtuális gép importálása...' menüpontra! Ezt követően meg fog jelenni a varázsló.

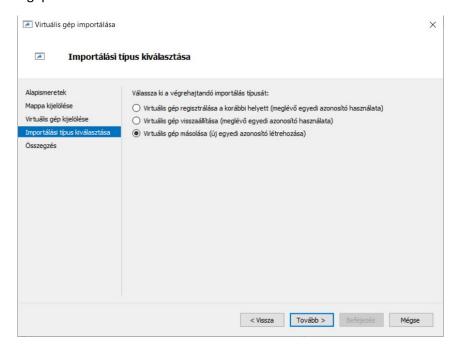
• Válasszuk ki az importálandó mappát, ami tartalmazza a gépet.

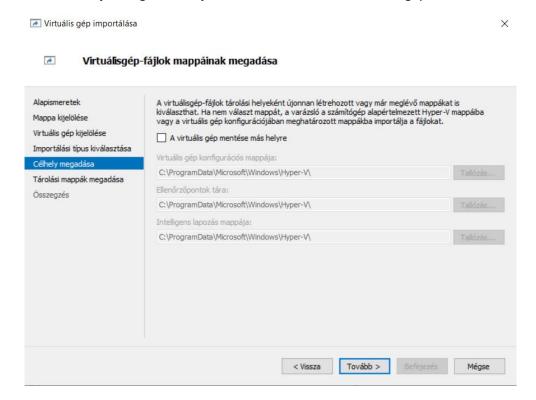
A következő résznél csak lépjünk tovább!

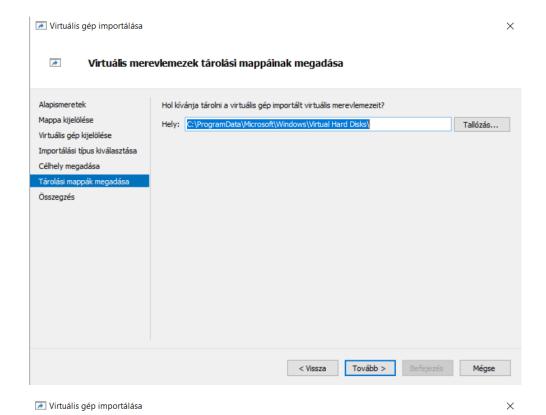

 Ezután fontos lépésként jelöljük be a harmadik opciót, ezzel egy egyedi ID-t létrehozva a virtuális gépünknek.

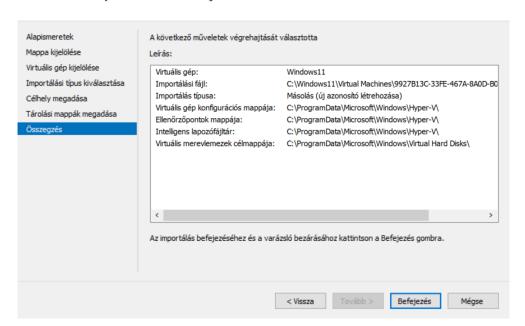

• Innentől kezdve már nincs sok dolgunk, a 'Tovább' gombra kell nyomnunk a következő oldalakon, majd a végén a befejezésre, és a varázsló létrehozza a gépünket.

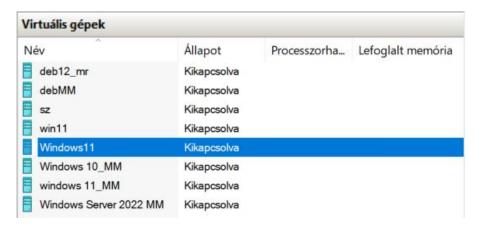

Az Importálás varázsló befejezése

• És meg is jelent a virtuális gépek között a most beimportált eszközünk.

Gyakorlási lehetőség

• Ha sikeresen elsajátítottuk a tananyagot, gyakorlásképpen hozzuk létre a következő gépeket:

o Operációs Rendszer: Windows 10 vagy 11

o Név: [Op rendszer]_[Monogram]_Kliens (Példa: Windows11_OCS_Kliens)

Processzor (Windows 10 esetén): Első generációs
Processzor (Windows 11 esetén): Második generációs

Háttértár mérete: 40 GB
Memória mérete: 1 GB
Kapcsoló: Default Switch

o Operációs Rendszer: Windows Server 2019 vagy Windows Server 2022

Név: [Op rendszer]_[Monogram]_Server (Példa: Windows Server 2022_OCS)

Processzor: Első generációs
Háttértár mérete: 40 GB
Memória mérete: 1 GB
Kapcsoló: Default Switch

Források

Papp Mihály Tanárúr prezentáció,

Wikipédia: Hyper-V

<u>Készítette: Orbán Csaba & Szeifert Bence</u> <u>2023.12.01.</u>